

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 4den SEPTEMBER 1841. N. 36.

Eenige byzonderheden wegens het gebruik en misbruik van Sterken Drank.

Te Osnabruck werd een *Matigheids-Genootschap* opgerigt. In de eerste maand na deszelfs oprigting telde hetzelve 800 medeleden, en daalde het gebruik van den jenever tot op *een twintigste* gedeelte. Thans zyn reeds 2500 medeleden, ja het *derde* gedeelte der mannelyke bevolking is tot hetzelve toegetreden. Deze byzonderheid wordt vermeld in een dezer dagen, by *J. Oomkens*, te Groningen uitgekomen werkje van den Predikant *A. L. van Nes*, te Bentheim; zynde eene *Bydrage ter bevordering der Matigheids-Genootschappen*, waarin, onder anderen, de volgende byzonderheden voorkomen:

Wanneer wy een glas sterken drank nemen en hetzelve aansteken, zullen wy zien, dat het vocht tot op de helft verbrandt, wat daarvan overig blyft is *water*. Wat is het nu, dat daar in blaauwe vlammen brandt? Het is de zuivere *spiritus* of *wyngeest*. De sterke dranken bestaan alzoo half uit *wyngeest*, half uit *water*. Deze ontbrandbare *spiritus* is juist het vergif; alléén en op zich zelven is hy volstrekt ondrinkbaar, en met *een* of *twee* glazen vol zuiveren, niet met water gemengden *wyngeest* kan men een gezond mensch, die anders aan geenen sterken drank gewoon is, oogenblikkelyk dooden. Zoo stierf, voor eenige jaren, in Holland, een soldaat, die *twee* glaasjes *wyngeest* gedronken had, eenen vreesselyken dood door de vlammen, die uit zynen mond sloegen. Daardoor verklaren zich ook de gedurig meerder voorkomende plotselinge sterfgevallen, na het sterk gebruik van den jenever. Zoo stierf, nog onlangs, een jong en krachtig man te Wintersheim, by Munster. Hy had by het spel een daalder verloren, en hierdoor geheel buiten zich zelven geraakt, deed hem een der medespelers den voorslag, hem zyn verlies kwyt te schelden, mits hy *twaalf borrels* wilde drinken. Hy deed het. Daar hy reeds meermalen proeven had afgelegd, dat hy veel konde verdragen, zoo bood een ander hem, onder hetzelfde beding, insgelyks zyn gedeelte van de winst aan, en ziet! by het laatste glas valt de ongelukkige bewusteloos neder en geeft, den volgenden dag, den geest! Wel waren het *vier en twintig borrels*; maar wat zyn deze eigenlyk in verhouding tot hetgeen een krachtig mensch aan andere dranken kan gebruiken?

Zoo woonden te Surville, in Frankryk, twee echtgenooten, die, gedurende een vyftigjarig huwelyk, aan den drank verslaafd waren. Eens waren beiden weder zoodanig beschonken, dat zy, geheel bewusteloos, naast elkander op den grond lagen, en zie! den volgenden morgen vond men, in plaats van het rampzalig echtpaar, een hoopje zwarte, olieachtige asch, en de beenderen nevens dezelve. Voor eenige jaren had zich, getuigt Professor *Leidenfrost*, een man, zwaar te buiten gegaan. Toen men hem naar huis bragt en te bed wilde leggen, kwam iemand hem met de kaars zoo naby, dat de adem ontvlamde, en de man op deze wyze deerniswaardig om het leven kwam. Wie durft, na zulke daadzaken, nog ontkennen, dat de *spiritus* of *wyngeest* een, voor het menschelyk ligchaam, eeuwig vyandig genot, ja, in den volsten zin des woords, *vergif* mag genoemd worden.

Een glas sterken drank zal den gezonden mensch, die denzelven nimmer gebruikte, eene bytende gewaarwording in den mond en slokdarm veroorzaken, ja, hem de tranen uit de oogen persen; en daarom is het geenszins een teeken eener sterke natuur, wanneer iemand, vooral jonge lieden, verscheidene borrels kunnen gebruiken, zonder een pynlyk gezigt te zetten, maar veelmeer een treurig bewys, welk een hoogen graad van verstomping deze teedere ligchaamsdeelen reeds ondergaan hebben. Insgelyks doet de natuur zelve duidelyk blyken, dat de Jenever, als drank, voor den mensch niet bestemd noch geschikt is; vermits aan de maag het vermogen ontzegd is om denzelven te verteren; dat is, denzelven zoodanig te ontbinden, dat hy zich met het bloed vermenge en tot de voeding des ligchaams bydrage. De geneeskundigen vergelyken den sterken drank, in zyne natuur en werking, met kwikzilver; want, even als deze, dringt hy door het bloed en de beenderen, zonder van aard te veranderen; even gelyk de kwik wordt hy door de inwendige deelen afgestooten, en van daar ontstaat die opstyging des bloeds, die hem, by den onkundigen, een schyn van opwekking geeft, die het gebruik zoo aangenaam, maar ook zoo verderfelyk tevens maakt. Even als de kwik wordt de *spiritus* of *wyngeest* gedeeltelyk ontlast en gedeeltelyk blyft hy, in onveranderden staat, in het ligchaam aanwezig. Daardoor is het verklaarbaar, hoe het bloed van een drinker, by eene aderlating, 29 seconden lang, in blaauwe vlammen, had kunnen branden. Wel is waar, had deze ongelukkige, in den tyd van *vyf dagen*, *acht flesschen rum* gedronken; maar dit geval bewyst toch, dat de *spiritus* in het bloed onveranderd was gebleven, en even zoo onveranderd blyft, ook wanneer hy in geringe hoeveelheid wordt gebruikt. Verder wordt zulks gestaafd door de yzingwekkende voorbeelden van zelfontbrandingen.

Hartverscheurend zyn de voorbeelden die de krankzinnigen-huizen, met opzigt tot de dronkenschap, opleveren! Uit een overzigt van een zoodanig gesticht, te Petersburg, van het jaar 1820 tot 1830, blykt, dat, onder de menigvuldige oorzaken van krankzinnigheid, de *dronkenschap* boven aan staat. Het getal van hen, die, uit wanhoop over het verlies van geld en goed, in dezen beklagenswaardigen toestand geraakten, bedroeg 105; maar dat der slagtoffers van den Jenever 125! En wanneer men, over het algemeen, de verhouding op maakt, dan blykt, dat, na aftrek van hen, die, buiten hunne schuld, in zulk eenen ongelukkigen toestand geraakten, onder *vyf* krankzinnigen, doorgaans *twee* zich zelven, door *dronkenschap*, in dezen deerniswaardigen toestand gestort hebben.—*Amsterd. Courant.*

By hetgene hier gezegd wordt, aangaande den invloed van den sterken drank, voegen wy nog de volgende physiologische waarnemingen:

Eene ledige maag is werkeloos en droog; doch brengt men er spyze en drank in, dan begint hare werkzaamheid. Naauwelyks is bvb eenige wyn in de maag gegoten, of hare werkzaamheid neemt een aanvang.—De wyn prikkelt den binnensten rok der maag, waaruit de gevoelzenuwen naar de hersens loopen; deze prikkel wordt langs deze zenuwen naar de hersens gevoerd, deze raken in een staat van verhoogde werkzaamheid, er heeft een meerderen toevloed van slagaderlyk bloed plaats, en wy gevoelen ons in een staat van opgewektheid. De vorming van gedachten wordt als dan bevorderd, en wy voelen eene behoefte tot spreken; terzelfder tyd daalt langs de uitstralende hersenszenuwen naar de maag eene kracht af, die dezelve in beweging brengt en het maagvocht doet afscheiden: twee vereischten voor eene goede spysvertering.

Men zal wel hier kunnen tegenwerpen, dat de mensch niet doorschynend is, en dat men niet kan zien, wat er in zyn binnenste omgaat; doch de verrigtingen onzer inwendige werktuigen zyn door duizende proeven op levendige dieren bewezen. Wanneer men van eenig dier, bvb. van een paard, de gevoelzenuwen der maag doorsnydt, dan verliest het alle gevoel van verzadiging; zet men dan het paard voeder voor, dan blyft het doorvreten tot dat het dood nedervalt; en by de opening van hetzelve vindt men den slokdarm gevuld tot den luchtweg, die gesloten wordende, de stikking veroorzaakte.

Uit het hierboven gezegde laten zich de volgende verschynselen verklaren:—

Dat het wel bevinden, dat wy ondervinden, terstond by de aankomst van den wyn in de maag, geene nieuwe aanwinst van kracht is; want er moeten eerst eenige uren verloopen, eer de suikerstof uit den wyn hare volkomene verwerking tot vleesch heeft ondergaan.

Dat wy min of meer de eetlust moeten verliezen, wanneer wy vóór den eten sterken drank gebruiken, namelyk: omdat de zamentrekking der maag en de afscheiding van het maagvocht ontydig hebben plaats gehad.

Dat de dronkaards alle eetlust moeten verliezen, namelyk door de uitputting van het gevoel in de gevoelzenuwen, of wel door de verlamming van de hersenbedding, waarin deze zenuwen uitloopen. By hen is derhalven de afscheiding van het maagvocht en de zamentrekking der spiervezel zeer onvolkomen.

By de lykopening van dronkaards vindt

men de hersens in gewigt verminderd en verhård, zoo dat dezelven niet meer oplosbaar zyn in dissolvanten, die de hersens gewoonlyk oplossen. De vormering van de gedachten heeft plaats in de hersens. Er kan, wel is waar, een van het ligchaam afgezonderd wezen, de ziel genaamd, in ons hoofd huisvesten; doch zonder hersenen kan dezelve niet denken. Wanneer de hersens door de waterzucht verteerd worden, dan houden alle gedachten op. De kinderen, die zonder hersens ter wereld zyn gekomen, hadden geen gehoor, geen gezigt, geen gevoel, in een woord geene bewustheid. Wanneer men de dieren de hersens uit de schedelholte heeft geligt, dan houden zy op te zien, te hooren en te voelen; wanneer men hun eten in den mond stopt, dan wordt het door de maag bewerkt, en zy kunnen maanden lang in het leven blyven, maar de bewustheid is verloren.

Uit de indrooging der hersens laat zich verklaren, waarom verstandszwakte (imbeciliteit) het gevolg der dronkenschap is; doch dikwyls heeft niet alleen verstandszwakte plaats, maar razerny; de hersens brengen in dit geval wel gedachten voort, maar niet meer gezonde, geregelde gedachten. Hare ziekelyke ontaarding heeft op eene andere wyze plaats gehad dan by indrooging en verharding.

Hoe vele gevallen van den laatsten aard hebben wy niet hooren vertellen op dit eiland onzer inwoning. Zoo vertrok er na het staken der vestingbouw alhier een der steenhouwers naar Porto Rico. Hy was een man, die spierkracht kon uitoefenen tegen twee negers; op zyn overtogt naar Porto Rico kon hy die hoeveelheid rums niet bekomen, die hy hier gewend was dagelyks te gebruiken; de hersens den gewonen prikkel missende, konden bygevolg niet meer normalisch werkzaam zyn; in eene vlaag van krankzinnigheid wilde hy zich met een yzer werktuig van het leven berooven, doch dit werd hem uit de hand gewrongen; by de terugkomst dezer aanval, wierp hy zich in zee en verdronk zich zelven. Twee anderen dezer werklieden of mineurs, die toenmaals, met de oorlogs brik de Valk naar Suriname werden overgebragt, kregen dezelfde aanvallen van krankzinnigheid. Het rantsoen rum, waar op zy geplaatst waren, was verre beneden dat, hetwelk zy gewoon waren aan wal te drinken; evenwel by het vermeerderen van het rantsoen kwam de normalische hersens werkzaamheid terug.

Op de voor laatste huisreis van de Maria & Jacoba, vertrok met dezelve een militair; op zee zynde, deed hy aanzoek om eene meerdere hoeveelheid rums, deze niet bekomende, kreeg hy een aanval van krankzinnigheid en wierp zich in zee. Het ongeval had niet plaats by toeval, maar wel met opzet; want toen men de sloep had neergelaten en dat men hem wilde grypen, stiet hy dezelve af, doch toen onder en verdronk.

Hier werd ook eenigen tyd geleden verhaald, dat een persoon, die op het Fiskalaat opgesloten was en aldaar niet die hoeveelheid rums ontvangende, die hy gewoon was te gebruiken, zich het hoofd tegen de yzeren stylen sloeg en de hersenpan poogde te verbryselen.

Wy zouden nog dergelyke gevallen van by ons bekende personen kunnen bybrengen, welke echter allen hierop neder komen: dat de hersens aan den prikkel van sterken drank gewend zynde, anormalisch werken, wanneer deze prikkel ophoudt.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaaldebrieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

M. Francisca Scotborg.
Trey Levy.
Maria Inez.
Benita Corpes.
Teresa Leita.
Rachael De Sola.
Plantina Brion.
Maria Pinto.
Mensia escobox.
Ma. Egunia Canguirin.
Stevana Pauls.
Ma. Jacoba Sacre.
Franco. Ororio.
Corlos Espes.

Curaçao den 3 September 1841.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 September 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 11 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde ten behoeve van 'sLands Magazyn
meer of min 500 ellen creas,
„ „ „ 300 „ bonten, en
3 piecen zeildoek,
zoo zal de leverancie daarvan worden toegekend aan de genen, welke voor het Gouvernement de voordeeligste inschryvingen zullen doen, by biljetten ter Administratie van financien, vergezeld van de monsters, inteleveren op Maandag, den 6 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 3 September 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Verkooping

OP Maandag, den 6 dezer, des morgens te 9 ure, voór het Waaggebouw, van meer of min 10 Tonnen Arubasch Verwhout.

Curaçao den 3 September 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1841.

L. K. Woensdag den 8 te 9 u. 37 m. 'smorgens.
N. M. Woensdag den 15 te 1 u. 26 m. 'snachts.
E. K. Woenedag den 22 te 8 u. 56 m. 'smorgens.
V. M. Donderdag den 30 te 11 u. 43 m. 'smorgens.

Z. M. Stoomschip CURAÇAO, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee Eerste Klasse A. A. BOLKEN, is verleden Zondag, den 29 Augustus, van deze haven naar Suriname vertrokken.

In den loop dezer week hebben wy onze londensche Couranten tot de dagteekening van den 14 July ontvangen, bevattende bykans dezelfde berigten, welke wy in ons laatste nummer uit de Nieuw Yorksche Couranten hebben overgenomen. Deze Couranten zyn byna geheel gevuld met berigten over de verkiezingen.

De jongeling Jones, welke, gelyk bekend is, reeds drie malen op eene geheime wyze in de binnenste vertrekken van het paleis van Buckingham doorgedrongen is en daarvoor in de gevangenis gezeten heeft, was wederom op vrye voeten gesteld; hy had zich zeer bezadigd gedurende zyn gevangenschap gedragen; doch daar hy wederom dikwyls zich op de Constitution Hill en in den omtrek van het paleis van Buckingham ophield, heeft men het geraden gevonden hem naar Australië of een der engelsche kolonien te zenden.

De Minister voor de buitenlandsche zaken van Portugal heeft in de kamer van vertegenwoordigers aangekondigd, dat het Hof van Pruissen de koningin van Portugal heeft erkend; Oostenryk stond op het punt dit te doen, en de tyd is niet meer ver af, dat Rusland ook de koningin van Portugal zal erkennen.

In het begin dezer week is alhier een vaartuig van Baranquilla aangekomen, brengende tyding, dat Carmona met zyne belegerende krygsmagt van Carthagena naar St. Martha is terug geweken, en dat de blokkerende zeemagt ook van vóór Carthagena zoude afzeilen. Deze maatregel was te voorzien en is een gevolg des afvals van Rio de la Hacha.

El Liberal van den 24 Augustus jl. bevat eenige byzonderheden der bezitneming van een groot gedeelte van Spaansch Guayana door de Engelschen, welke hierop neder komen:—

Op den 23 January jl. bragt de Heer O'Leary, Britsch Consul te Caracas, ter kennisse van het gouvernement der republiek, dat H. B. M. den Heer R. H. Schomburgh had benoemd om het grondgebied van Engelsch Guayana na te sporen en de grensscheiding tusschen hetzelve en Venezuela aantewyzen, er by voegende "dat er orders aan het gouvernement dier kolonie waren afgevaardigd om zich te verzetten tegen alle aanmatigingen op het grondgebied, hetwelk gelegen is digt by de grenzen en hetwelk tot heden toe door onafhankelyke volksstammen is bezeten geworden."

Ten gevolge dezer kennisgeving stelde het gouvernement van Venezuela, op den 28 dierzelfde maand January en door middel van gemelden Consul, voor om een traktaat te sluiten ter regeling der grensscheiding door bevoegde gevolmagtigden, het zy in de hoofdstad der republiek of te Londen; aanbiedende om dadelyk na het sluiten van het traktaat een commissaris te zenden, ten einde gezamentlyk met den door Groot-Brittannien benoemden commissaris op vaste grondslagen de grensscheiding tusschen Venezuela en Engelsch Guayana te bepalen.

Op den 30 January gaf de engelsche Consul in antwoord, dat hy het voorstel aan Lord Palmerston, Minister voor de buitenlandsche zaken van Groot-Brittannien, zou overzenden. Na deze kennisgeving heeft het gouvernement van Venezuela, noch officieel noch particulier, iets vernomen ten opzigte van het gedaan voorstel, noch ten aanzien der nasporingen van den Heer Schomburgh.

Met de jongste post ontving het gouvernement, onder dagteekening van den 24 July, een officieel berigt van den Gouverneur van Guayana, bevattende, dat hy door den schipper en het scheepsvolk van een venezolaansch vaartuig geinformeerd was, dat zy op een punt aan het strand, bigt by den mond des rivier arms van de Amacuro, eene engelsch koninklyke vlag hebben zien waaijen, geplant aan den voet van een schilderhuis. De Gouverneur van Guayana voegt hierby, dat hy niet weet of zulks op gezag van het engelsch gouvernement of door byzondere personen is geschied.

Met dit berigt en zonder eenige voorafgaande voorvallen, welke aanleiding zouden kunnen geven tot eene zoodanige aanranding van den kant van Engelsch Guayana, wendde zich het gouvernement van Venezuela tot den britschen Consul te Caracas met verzoek om eenige inlichting omtrent de oorzaak of aanleiding van deze zoo vreemde gebeurtenis. Het gouvernement heeft tevens aan den Gouverneur van Guayana eenige instructien toegezonden om deszelfs gedrag te kunnen regelen, ingeval hy van den Gouverneur van Engelsch Guayana eenige mededeeling over deze zaak mogt ontvangen; en aan den Venezolaanschen gezant in Engeland orders afgevaardigd om het besluit van het Britsch gouvernement te vernemen ten opzigte van het gedaan voorstel tot het sluiten van een traktaat ter regeling der grensscheiding.

De Engelsche Consul zond op den 21 Augustus een antwoord aan het gouvernement, berigtende: dat door eene mededeeling van den Gouverneur van Britsch Guayana, onder dagteekening van den 24 July

jl., welke hy drie weken te voren had ontvangen, ter zyner kennis was gekomen, dat de Heer Schomburgh in de maand Mei een begin had gemaakt met deze nasporingen en dat aan denzelve instructien waren gegeven om op de meest vriendelyke wyze te handelen, ingeval hy, in dezelfs nasporingen, in aanraking mogt komen met eenig der gezagvoerders van Venezuela; en dat ten aanzien van *het gebeuerde*, waarover het gouvernement hem had geschreven, hy niets meer van wist dan de geruchten, welke, in het laatst der maand July jl., te Angostura in omloop waren.

De redactie van *El Liberal* geeft deszelfs leedwezen te kennen door gebrek aan tyd verhinderd te worden om in het breede het uitermate misdadige gedrag van het venezolaansch gouvernement te ontvouwen, en dat de zaak in derzelver aard geene gemakkelyke gelegenheid aanbiedt om er van alles te zeggen, wat men er van denkt.— Intusschen kon zy zich niet onthouden ter loops eenige aanmerkingen te maken.

De mededeeling van den Engelschen Consul te Caracas, onder dagteekening van den 23 January, toont duidelyk aan het gouvernement van Venezuela de mening van het britsche gouvernement: dat Venezuela geen eigenaar is der landstreken, welke door de onafhankelyke volksstammen bezeten worden, en dat Engeland die volksstammen zal verdedigen, wanneer Venezuela hen den oorlog mogt aandoen. Het is daarom onverklaarbaar, hoe het ministerie, na eene zoo onbewimpelde betuiging, zich gedurende de zitting van het Congres en tot heden toe met iets anders had kunnen bezig houden, dan met deze allergewigtigste gebeurtenis.

Dit beginsel van het britsche gouvernement, hetwelk door de stilzwygendheid van Venezuela is bevestigd en door het niet werkdadige bezetten van de bewuste landstreek is begunstigd, zal aan de Republiek van Venezuela kunnen kosten, hetgeen thans vooruit gezien wordt, namelyk: dat het geweld de plaats van geregtigheid zal innemen. De uitvoerende magt is dus te beschuldigen:—

1. Niet ter kennis van het Congres gebragt te hebben de mededeeling van den Engelschen Consul, waarby Venezuela een grondgebied van 16,000 mylen kan verliezen.

2. Om niet dadelyk, sedert den 23 January werkdadiglyk te hebben doen bezetten de uiterste grenzen van het grondgebied van Venezuela.

3. Derzelver gezant te Londen niet onverwyld een categorisch en spoedig antwoord te hebben doen afvragen over het punt in geschil.

4. Niet op staanden voet de mening van het britsche gouvernement te hebben wederlegd, welke mening of beginsel heden ten grondslag gelegd wordt om een groot gedeelte van Guayna geweldadiglyk weg te nemen.

5. Niet te hebben geprotesteerd tegen alle opnemingen van grensscheidingen, welke niet in byzyn van dezelfs commissarissen mogten plaats hebben, en welke niet voorafgegaan zyn door het voorgesteld traktaat.

Wanneer men het gedrag van de uitvoerende magt naar de gezonde oordeelkunde uitlegt, zegt de *Liberal*, dan komt het door het gouvernement publiek gemaakte artikel hierop neder: "Het engelsche gouvernement heeft my te kennen gegeven, dat hetzelve het voornemen heeft om bykans geheel Guayana intenemen, en ik heb my voorgenomen niets te doen om het te verhinderen en het geheim te houden, opdat noch het Congres noch de natie ook iets er tegen kunne doen; en wanneer het reeds geschied is, dan kan men maar schreeuwen, zoo veel men wil."

De *Liberal* bevat de volgende beschryving van Guayana:

Ingevolge Codazzi is de provintie Guayana de grootste en magtigste landstreek van gansch Venezuela. Zy bevat 20,149 vierkante mylen, terwyl al de andere provintien van Venezuela, gezamentlyk niet meer bevatten dan 15,802 vierkante mylen. Wanneer men het uitzigt van derzelver uitgestrekte wouden, van derzelver rivieren en er de natuur in al derzelver ryken in aanmerking neemt, dan zal men zich niet bevreemden over de fabelachtige verhalen van het meer Parima en van de El Dorado.

Het is echter niet de schoonheid der provintie, welke het meest in aanmerking komt, maar het kanaal, hetwelk leidt tot al de provintien in het binnen land en tot in het hart van het grondgebied van Nieuw Grenada, tot in de aduana van Guanapalo. De Orinoco heeft, met inbegrip van de Apure, 488 mylen bevaarbare wateren, zy doorkruist de gansche republiek in den rug en valt binnen Nieuw Grenada door El Meta. Behalve dit voornaam kanaal behooren tot Orinoco 82 rivieren van de vierde orde, waaronder 41 bevaarbare, van El Meta en El Guaviore, binnen Nieuw Grenada, af. Deze bevaarbare rivieren stroomen tot in het hart der republiek en leveren haar over in handen der natie, welke de rivier beheerscht. Wanneer eene zeemogendheid, zoo als Engeland, aan den mond van de rivier gevestigd is, dan bestaat er geene verdediging meer voor Venezuela. Zelfs de lands inkomsten zullen er onberekenbaar door lyden. Het zal niet mogelyk meer zyn den sluikhandel afteweren van de rivieren en derzelver vertakkingen in de uitgestrekte Deltas van de Orinoco.

Behalve dat deze handeling het land alle denkbare mogelykheid van veiligheid berooft en hetzelve aan de barmhartigheid van Engeland overgeeft; en behalve de vermindering, welke deszelfs inkomsten zullen ondergaan, zoo treft dergelyke handelwyze gevoeliger, daar dezelve alle gevoel van nationaliteit in de Venezolanen uitdooft. Eene nationaliteit toch, welke van de barmhartigheid van eene vreemde mogendheid afhangt, is verre af van aangename gewaarwordingen te verwekken, maar strekt tot voorbeeld van misbruik en schande.

"Het onaangename gevoel, " zegt de *Liberal*" hetwelk door deze handelwyze is verwekt, klimt nog hooger, wanneer men in aanmerking neemt hoe zeer Engelsch gezind wy zyn, en tot welk eene hoogte de aan ons vroeger verleende onderstand onze toegenegenheid voor de Engelschen gevoerd heeft. By de uitvoerende magt, by de wetgevende magt, by de regterlyke magt, zelfs by de burgers vond men in alle opzigten toegenegenheid voor de Engelschen, en de buitenlanders konden zulks al dadelyk by hunne aankomst bespeuren, enz."

Onder dagteekening van Guayana, 1 Augustus 1841, wordt hèt volgende gemeld: "Ofschoon de commissie, welke afgevaardigd is naar de armen van de Orinoco in het zuidelyke gedeelte om zich te vergewissen wegens het planten der engelsche vlag aan de rivier de Barima door de gezagvoerders van Demerary, nog niet terug gekeerd is, zoo weet men toch door den schipper en het scheepsvolk van een vaartuig, dat zoodanige vlag werkelyk wapert op de boven aangeduide plaats; dat er zich 20 man troepen aan de wal bevinden, welke zich een huis gebouwd hebben, en er een gewapend vaartuig met meer dan 25 man aan boord kruizende is op de rivier Barima en op zekere afstanden alle af en opvarende vaartuigen onderzoekt."

In een der jongste dagbladen van New-York vinden wy de volgende byzonderheden uit *William's Annual Register for* 1837 overgenomen, waarvan de mededeeling ons geschikt voorkomt, om, naar aanleiding van het dien enkelen der 26 Uniestaten (New York) betreffende, zich van het belangryke der Vereenigde Staten van Noord-Amerika een meer juist denkbeeld te kunnen vormen.

Er zyn in den staat New York 798 opene steden, dorpen, marktvlekken en 9 ommuurde grootere steden. De bevolking der stad New York in 1830 telde 202,589 zielen, reeds in 1835 was dit getal tot 270,089 aangegroeid. Er zyn op dit oogenblik in dezen staat 124 dorpen, die het burgerschap hebben verkregen (*incorporated villages*). De dorpen worden bestuurd door eenen president en raden, die jaarlyks door het volk gekozen worden. Het geheel getal der in den staat New York aanwezige personen, in 1825, was 1,616,458; in 1835 bedroeg dit getal 2,174,517. In 1825 waren in den staat 7,160,967 *acres* lands in kultuur; in 1835 waren er 9,655,426 *acres* beteelden grond. Er zyn 1746 postkantoren. Het bedrag der tol gelden, op alle de New-Yorksche kanalen, in 1836, geheven, was 1,614,336 dollars 43 cents Het getal vaartuigen, by het kantoor van controle geregistreerd als in 1836 de kanalen te hebben bevaren, was 3,167, het geheel getal van in-en uitgeklaarde schepen op alle de kanalen, in 1836 was 67,270. Er zyn thans in den staat 11 spoorwegen in werking, te zamengevat eene lengte van 233 mylen beslaande. De geheele opbrengst van publieke verkoopingen in 1836, was 53,253,292 dollars 98 cents. Er zyn in den staat New York 11 spaarbanken. Het kapitaal der zee assurantie-maatschappyen binnen de stad New-York gevestigd, is 5,650,000 dollars. Dat der brandassurantie maatschappyen 5,600,000 dollars. Het zamengevat kapitaal der assurantiekompagnien, behalve die in de stad New-York zelve bedraagt 4,026,731 dollars. In het stedelyk tolkantoor van New-York zyn als bedienden werkzaam: aan het ontvangst bureau 54 klerken, aan het zeekantoor 13, aan het opzieners-bureau 6, aan het schatters bureau 6 klerken. Er zyn 109 inspecteurs, 11 nachtwakers en 8 sloepроеijers.— Het getal der uit vreemde landen in de haven van New-York aangekomen schepen, in 1836, was 2,293. Er zyn in deze haven, gedurende de jl. 6 jaren uit vreemde landen aangekomen 266,493 passagiers. De begroote waarde van onroerenden eigendom in de stad New-York, in 1836, was 233,742,303 dollars; die der roerende eigendommen 75,758,617 dollars. Het geheel getal der begrafenissen, in de stad New-York, gedurende het jaar 1836, was 8009, van sedert 1824 was het zamengevat getal der begrafenissen 81,467. Het tegenwoordige getal der ter walvisch vangst varende schepen, eigendom der particulieren en van compagnieschappen in dezen staat, is 55: scheepsinhoud meer dan 16,000 ton, met een kapitaal van ruim 1,500,000 dollars, en eene bemanning van 1350 koppen. In de Auburn-staatgevangenis, in Dec. 1836, waren 652 veroordeelden, in de Singsing gevangenis, in Sept. 1836, 726 veroordeelden in hechtenis.

Fabryken. De geldswaarde der manufactuur artikelen in den staat, was 60,669,067 dollars. De waarde van manufactuur artikelen in de stad New-York, in 1835, was 2,788,347 dollars. Er zyn in den staat 8 glasfabryken, en 2 ketting kabelfabryken.

Het getal der procureurs en advocaten in den staat, in 1837, was 2,161.

Het getal der practizerende geneesheeren en wondheelers in den staat, is 2,876.

Het getal der geestelyken in den staat, in 1837, was 2,192.

Het getal der troepen, officieren en gemeenen, in 1836, was 193,610.

Verhaal uit de Gazette des Tribunaux.

Er is voorzeker geene plaats op de wereld, waar de schavuiten (in het meer verfynde Fransch: *les industriels*:) iemand behendiger, beleefder, ja zelfs op eene aangenamer wyze, zyn goed en geld weten te ontnemen, dan Parys; getuige onder andere het volgende verhaal, hetwelk wy zakelyk aan de *Gazette des Tribunaux* ontleenen.

Een ryk koopman uit Martinique, met name *G....*, onlangs te Havre aangekomen en grooten haast hebbende om zich naar Parys te begeven tot het in orde brengen van dringende en gewigtige belangen, nam op eenen goeden Zaturdagochtend plaats in de diligence, die ten zes ure moest afryden, by zich hebbende eene bagaadje van aanzienlyke waarde, en voor eene goede som aan wissels op eenige der voornaamste bankiershuizen te Parys. De Heer *G....* was te voren een zeer galant heer geweest, en in weerwil van zyne 45 jaren, die het vroegere zwart zyner haren eenigermate naar het gespikkelde begonnen te doen overhellen, is hy nog verre van de aanlokkelykheden der wereld met een onverschillig oog te beschouwen, en mag hy zelfs nog voor een der *leeuwen* van den kolonialen handelstand doorgaan.

Op Zondag morgen te Parys aangekomen, legde hy in den loop van den dag eenige bezoeken af en bleef hy by een zyner vrienden en correspondenten dineren.—Des avonds bleef hy aldaar een partytje boudlotte maken, en het was reeds laat toen hy naar het hotel, waar hy 's morgens afgestegen was, terugkeerend, het Salon Ventadour voorbykwam.

Er was bal in het salon; een onbekende spreekt den Heer *G....* aan en wil hem een toegangsbiljet opdringen. De Heer *G....* weigert, maar laat zich eindelyk overreden, om in persoon kennis te maken met die vrolyke bals, waarvan de feuilletons van sommige bladen wekelyks zoo veel ophef maken.

Hy treedt binnen, wandelt de zaal eenige malen rond en vermaakt zich met het bonte schouwspel der door elkander wemelende maskers; maar eindelyk begint het hem te vervelen, en hy is op het punt van de zaal te verlaten, toen een coquet masquetje in blaauw satyn hem gemeenzaam by den arm vat, en hem by zynen naam noemende, hem naar tydingen uit Havre vraagt. De Heer *G....* gevoelt zich aangenaam door deze ontmoeting verrast. Het gesprek tusschen hem en zyne onbekende wordt allengs levendiger. Wie mag deze vrouw zyn, die hem zoo wel schynt te kennen? Hy doet vergeefsche pogingen om zulks te raden; maar eene liefelyke stem, een poezel handje, een klein voetje en ook mede zyne verbeelding, doen hem besluiten, dat zy zoo geestig als schoon moet zyn.

Aardig Domino, zegt hy eindelyk, na een gesprek, hetwelk, hem van verrassing in verrassing slepende, niet minder dan een uur lang had aangehouden; het is blykbaar, dat wy oude kennissen zyn en derhalve zie ik niet, waarom wy niet te zaam zouden gaan souperen.—Dit wil ik wel, antwoordde de onbekende vriendelyk, maar onder eene en ook eene stellige voorwaarde.—Welnu welke?—Dat zulks te mynen huize wezen zal.

Dit voorstel maakte den Heer *G....*, een oogenblik verlegen, daar hy begon te begrypen, dat zyne aanstaande gastvrouw wel een fortuinzoekster konde wezen; maar, dacht hy, in alle geval, wat waag ik? ik heb niet veel geld by my en myne wissels en verdere papieren van waarde liggen aan myn hôtel in myne portefeuille. De zaak by zich zelven overdacht hebbende, gaf hy ten antwoord:—Het zy zoo, by u aan huis, myne schoone; ik zal een rytuig doen komen.—Dit hernam het Domino, is niet noodig, het myne wacht my.—Nu begon de Heer *G....* beter over zyne gelukzoekster te denken en begon hy te berekenen, hoe ver zulks hem zou kunnen leiden.

Beide verlaten de zaal; een bediende doet eene elegante coupé-koets voortryden. Naar het hôtel, zegt de geheimzinnige dame, naast welke de Heer *G....* zich in het rytuig plaatst. Weldra houdt het rytuig stil voor een aanzienlyk hotel en de Heer *G....* wordt in een sierlyk, naar den laatsten smaak opgemaakt vertrek geleid. Eerst daar besluit de onbekende haar masker af te leggen en het liefst mogelyk gezigtje aan haren geleider te laten zien.—Nu klom zyne nieuwsgierigheid nog meer, om te weten, wie zy wezen mogt, die zoo goed met al wat hem betrof konde bekend zyn, en dringend bad hy ook haren naam te mogen weten.

Wie ik ben? hernam zy, dat is wat gy nimmer zult weten.—Maar laat ons vrolyk souperen.

Het souper liep niet spoedig ten einde, en eindelyk liet ook de slaap zyne eischen gelden. Eerst ten twaalf ure des middags ontwaakte de Heer *G....* hy bevond zich alleen. Gescheld hebbende, verscheen er een bediende.

— Myn vriend! zyt zoo goed my te zeggen, waar ik ben.

— Wel, Mynheer! het het is sedert gisteren niet van naam veranderd. Gy zyt nog altyd in het *Hôtel de France.*

— Ach zoo ik ben in een hotel, en wie is de dame, die dit apartement bewoont?

— Die dame is dezen morgen reeds vroeg uitgereden; zoo ik begryp is het Mevrouw uwe echtgenoot.

— Dit begrypt gy verkeerd, myn vriend, want ik ben ongetrouwd. Geef my thans myne kleederen en breng my de rekening.

— Zie hier uwe kleederen, mynheer! maar voor zoo veel de nota betreft, dit behoeft niet; dadelyk by het bestellen heeft mevrouw reeds gisteren avond alles betaald.

Dat is zonderling, dacht de heer *G...*, maar zyne beurs en zyn horologie ziende, begreep hy niet dat hy bestolen konde zyn, en begon met uit te gaan tot het regelen van eenige zaken.

Eene poos daarna komt hy aan zyn logement en eischt den sleutel van zyne kamer; maar men antwoordt hem, dat hy er geene kamer meer heeft, en de logementhouder beweert, dat hy zelf dit zeer wel weten moet, daar hy in persoon 's morgens ten acht ure zyne nota heeft afbetaald en zyne koffers heeft doen vervoeren. De Heer *G...* hout vol, van geene nota en van geen doen wegvoeren zyner koffers te weten. De logementhouder dringt nader aan, dat de Heer *G...* de gekwiteerde nota met twee brieven, die den avond te voren aan zyn adres gekomen waren, in zyn zakboekje geborgen heeft.

De Heer *G...* haalt zyn zakboekje uit en vindt daarin, tot zyne verbazing, de gekwiteerde nota en de beide brieven.—Ik ben bestolen roept hy uit.

— Neen, zegt de logementhouder, ik herhaal het U, gy zyt het zelf, die de goederen hebt doen weghalen; gy hebt my zelfs uw paspoort ter hand gesteld gehad, om uwe komst en uw vertrek op myn politie-register aan te teekenen.—

Zonder verder te luisteren snelt de Heer *G...* het hôtel uit, om de onderscheidene bankiers, op welke hy wissels had, te gaan verwittigen, maar al de gelden waren reeds uitbetaald.

De Heer *G...* weet omtrent zyne onbekende geene andere inlichtingen te geven, dan haar signalement, maar hy herinnert zich de reis van Havre naar Parys gedaan te hebben in de coupé der diligence en aldaar met eenen vriend, die nevens hem zat, in druk gesprek over al zyne belangen gewikkeld te zyn geweest, en dat er eene derde persone, in eenen hoek gedoken, en schynbaar slapende, al het gesprokene welligt had afgeluisterd en zich hierdoor in staat gezien had, de voorschreven rol te spelen.

Huishouding zonder uitgaaf en toch te duur.

"Manlief, wat wilt gy heden middag eten?" vroeg een jeugdig vrouwtje. "Een lachje van u, myne waarde!" was het antwoord van den vry karigen, maar zeer galanten echtgenoot; "daarvan kan ik wel een dag leven."—"Ja, maar ik niet," hernam zy.—"Nu, neem dan dat," zeide de man, gaf haar een kus, en ging naar zyn kantoor. Hy kwam tot het middagmaal naar huis, deed, ondanks zyne galante ligtverzadigdheid, ruime eer aan het diner, en zeide, terwyl hy een heerlyk stuk gebraden vleesch opsneed: "Ziedaar een uitmuntend gebraad; wat hebt gy daarvoor toch wel betaald?"—"Hetzelfde, wat gy my heden morgen gegeven hebt, liefste!"—"Zoo!" hernam de man met een bedenkelyk gezigt, "dan wil ik u toch in 't vervolg liever huishoudgeld geven."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 Augustus 1841.

ALZOO de persoon van CATHALINA ISENIA CURIEL, weduwe JOHANNES SUARES, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf JOHANNES MARTIS, door de wandeling JOHANNES genaamd, oud 17 jaren, zoon van ANGELA DE CONCEPTION, bygenaamd DAMA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Augustus 1841.

ALZOO de persoon van URSULA CEFERINA CAFIERO, woonachtig te Aruba, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf PEDRO PASQUAL, (a JASPER) oud 21 jaren, zoon van MARIA GEERTRUIDA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen